

faaet mere og mere tilovers for den, og at jeg virkelig tror, den vil komme til at udrette noget Gødt. Vi kunne altsaa forene os i et fælles Duffe, naar vi nu tage Afshed med den, og jeg maa saameget mere gjøre dette, som jeg skal ind i det andet Thing.

Ordføreren: Jeg har kun Anledning til fuldstændig at glæde mig over den høitærede Ministers Stilling til denne Lov. Jeg tror, at jeg har bidraget til, at hans Kjærlighed til den er voret, og skjøndt jeg ikke vil sige, at min er kjølnet i samme Grad, vil jeg dog antyde, at det kan være muligt, at min varme Kjærlighed er bleven lidt mere kjølnet, efterhaanden som den høitærede Ministers Kjærlighed er bleven varmere. — Der er kun to Punkter, som den høitærede Minister nævnte, og om hvilke jeg ønsker at sige et Par Ord. Jeg maa forstaa den høitærede Ministers Opfattelse af Forholdet imellem §§ 2 og 3 saaledes, at Skolekommisjonen ikke kan gjøre nogen Indstilling til Skoledirektionen, uden at den først har sendt Indstillingen til Sogneraadet, og at den der er bleven afvist (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, deri er jeg enig). Deri er den høitærede Minister enig, og det er altsaa Noget, hvorfra man sikkert kan gaa ud. — Hvad angaar de maanedlige Møder, kan jeg ikke se Andet, end at det virkelig bliver nødvendigt at holde saadanne, efter at den før nævnte Forpligtelse er bleven paalagt Skolekommisjonen, thi jeg tror, at Forældrene have en Ret til at vente at faa meddelt Underretning om, hvorvidt de skulle mulktres for deres Børns Skoleforsømmelse. Jeg tror ikke, det gaar an at undlade at sende maanedlige Lister til Sogneraadet; jeg tror ikke, det vil være rigtigt at opsamle Listerne for 2 eller 3 Maaneder, hvorefter da Sogneraadet, som jo er den, der skal mulktre, pludselig dikterer Mulkt for en længere Tid, paa een Gang. For at Sogneraadet kan opfylde sin Forpligtelse til at diktere Mulkt, tror jeg, det er nødvendigt, at det maanedlig meddeler Forældrene Underretning om, hvilke Mulkt de have at svare paa Grund af deres Børns Forsømmelser, men derved bliver det ogsaa nød-

vendigt, at der maa affholdes maanedlige Møder i Skolekommisjonen, thi dennes Formand har Bemyndigelse til selv at afgjøre, om der er Grund til at ledsage Listerne med Betænkninger eller Bemærkninger. Dette Spørgsmaal maa afgjøres af hele Kommisjonen, og for at det kan blive afgjort, er det nødvendigt at Kommisjonen kommer sammen. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre herved. — Jeg ønsker kun endnu at gjøre opmærksom paa, hvad ogsaa den ærede Minister har gjort gjældende, at, naar Sogneraadet skal vælge de to Medlemmer til Kommisjonen, ligger det hos Sogneraadet at sikkre sig den Indflydelse paa Kommunens Styrelse af Skolevæsenet, som det har Ret til at fordrø, og naar Kommisjonen maaffe et enkelt Sted ikke har opfyldt sin Bestemmelse, komme vi bestandig tilbage til den Slutning, at Grunden dertil er, at Sogneraadet har været ligegyldigt ved Valget af de to Medlemmer. Naar det ikke vil være ligegyldigt for Fremtiden, vil denne Sag gaa, uden at besvære Ministeren med Circularer eller Rigsdagen med nye Love.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 585—88) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Consektspræsidenten:

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Gneste Behandling af „Forslag til Lov angaaende Omordning af Stamstutteriet paa Frederiksborg og nogle dermed forbundne Foranstaltninger m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 589—94; 3die Behandling i Folkethinget findes i Tidenden Sp. 5314 ff.; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1443 ff.)

Foruden de i Udvalgets Erklæring opførte Vændingsforslag var intet saadant fremkommet.

Samtlige de stillede Vændingsforslag, Lov-